

EBA/GL/2016/05

07/11/2016

Насоки

относно диалога между
компетентните органи,
осъществяващи надзор върху
кредитните институции и
регистрация(ите) одитор(и) и
одиторското(ите) дружество(а),
извършващи задължителния одит на
кредитните институции

1. Спазване на насоките задълженията за докладване

Статут на насоките

1. Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентните органи, както са дефинирани в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за отчетност

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 09.01.2017. компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, в противен случай - за причините за неспазване. При липса на уведомление в този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват изискването за отчетност. Уведомленията трябва да се изпратят чрез подаване на формата, намираща се на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер 'EBA/GL/2016/05'. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се отчита пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр.12).

2. Предмет, обхват на прилагане, адресати и определения

2.1 Предмет

5. Настоящите насоки определят в съответствие с чл. 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 537/2014², изискванията за установяване на ефективен диалог между компетентните органи, осъществяващи надзор върху кредитните институции (наричани по-нататък съответно „компетентни органи“ и „кредитни институции“), от една страна, и регистрирания(ите) одитор(и) и одиторското(ите) дружество(а), извършващи задължителния одит на тези институции, от друга (наричани по-нататък „одитори“).
6. Насоките имат за цел да улеснят задачата по надзор върху кредитните институции чрез насърчаване на ефективна комуникация между компетентните органи и одиторите.

2.2 Обхват на прилагане

7. Настоящите насоки се прилагат във връзка с диалога между компетентните органи и одиторите, когато осъществяват надзор върху или съответно извършват задължителния одит на кредитните институции.
8. Насоките се отнасят по-специално до диалога между компетентния орган и одитора или груповия одитор на кредитна институция (диалог, засягащ конкретна институция и описан в раздел 5), както и до диалога между компетентните органи и одиторите в тяхната съвкупност (колективен диалог, описан в раздел 6).
9. Насоките не засягат „задължението за докладване“ на одитора, съдържащо се в чл. 63, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС³ и чл. 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 537/2014.

2.3 Адресати

10. Насоките са предназначени за компетентните органи, посочени в чл. 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

² Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

³ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

2.4 Определения

11. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Директива 2006/43/ЕО⁴, Регламент (ЕС) № 537/2014 и Директива 2013/36/ЕС, имат същото значение в насоките. За целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

Задълбочен диалог	Диалог, който се осъществява на по-честа и на официална и/или документирана база в случаите, посочени в параграфи 22 и 23, за придобиване на допълнителна представа относно дадена кредитна институция, когато се прилага или е необходим по-засилен надзор.
Съществена информация	Информация, получена по време на надзора или на задължителния одит на кредитна институция, която би могла да промени или да повлияе върху преценката или решението на компетентния орган или одитора, разчитащи на тази информация за осъществяване на съответните им задачи.
Информация, специфична за институцията	Информация, засягаща отделна кредитна институция.
Информация, засягаща сектора	Информация, засягаща сектора на кредитната институция като цяло или отчасти.
Експертно лице	Лице, което работи за компетентния орган или за одитора и притежава нужните технически познания, умения и опит, свързани с конкретно обсъждан въпрос.
Информирано лице	Лице, което работи за компетентния орган или за одитора и разполага с необходимата актуална информация, която засяга рисковия профил, мащаб и сложност на операциите, извършвани от дадена кредитна институция, и която се отнася до конкретно обсъждан въпрос.
Оправомощено лице	Лице, което работи за компетентния орган или за

⁴ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).

одитора и има законовата власт да действа от тяхно име, така че да е в състояние да обменя информация, а когато е необходимо — да взема подходящи решения относно конкретно обсъждан въпрос.

Ръководител на надзорния екип	Член на персонала на компетентния орган, който отговаря за организацията и координацията на работата в рамките на надзорния екип, участващ в надзора на кредитна институция.
-------------------------------	--

Двустранна среща	Среща между компетентния орган и одитора на кредитна институция.
------------------	--

Тристранна среща	Среща между компетентния орган, одитора и кредитната институция.
------------------	--

3. Прилагане

Датата на влизане в сила

12. Насоките се прилагат от 31 март 2017 г.

4. Обща рамка на диалога между компетентните органи и одиторите

13. Установяването на ефективен диалог между компетентните органи и одиторите е тяхна обща отговорност съгласно чл. 12, параграф 2, алинея 1 от Регламент (ЕС) № 537/2014.
14. Диалогът, който следва да се установи между компетентните органи и одиторите, трябва да бъде открит и конструктивен и да може да бъде приспособяван към неочаквани бъдещи събития.
15. Компетентните органи и одиторите следва да въведат адекватни процеси, с които да са запознати, за да изградят и гарантират ефективен диалог.
16. Компетентните органи и одиторите следва да допринесат за изграждането на взаимно разбирателство относно съответните им роли и отговорности.
17. Страните следва да изпълняват съответните си отговорности като никоя страна не трябва да използва работата на другата вместо собствените си задължения. Поднадзорната кредитна институция трябва да продължи да бъде основен източник на информация за работата на страните.
18. Ефективният диалог между компетентните органи и одиторите следва да улеснява споделянето на информация относно кредитната институция, която е от значение за съответните функции на компетентните органи и на одиторите. При споделянето на информация следва да се отчитат различните отговорности на компетентните органи и на одиторите, произтичащи от различния обхват и предназначение на функциите им.
19. За всяка информация, споделена при диалога между компетентните органи и одиторите, важат изискванията за поверителност, предвидени в дял VII, глава 1, раздел II на Директива 2013/36/ЕС, а добросъвестното оповестяване пред компетентните органи от одиторите на всяка информация, установена по време на диалога, не представлява нарушение на договорно или правно ограничение относно оповестяването на информация в съответствие с чл. 12, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 537/2014.
20. Компетентните органи следва да прилагат пропорционален подход в диалога си с одиторите, както и да използват източниците си по ефикасен начин, за да се постигне ефективен диалог.
21. Целта на пропорционалния подход при прилагането на насоките е да съобразят елементите на диалога между компетентните органи и одиторите, посочени в раздели 5

и 6 от настоящите насоки (обхват на споделяната информация, средства за диалог, участници в диалога, честота и график на диалога, диалог с одитори в тяхната съвкупност) с мащаба и вътрешната организация на кредитната институция и естеството, обхвата и сложността на дейностите ѝ, така че насоките ефикасно да постигнат предназначението си.

22. По-специално задълбоченият диалог следва да се води с одиторите на кредитните институции, посочени в чл. 131 на Директива 2013/36/ЕС (глобални системно значими институции (Г-СЗИ)⁵ и други системно значими институции (Д-СЗИ)⁶), както и на други институции, определени от компетентните органи въз основа на оценка на мащаба и вътрешната организация на кредитната институция и естеството, обхвата и сложността на дейностите ѝ.

23. Освен това компетентните органи следва постоянно да преценяват необходимостта от провеждане на задълбочен диалог с одитора на кредитна институция във връзка с *ad hoc* или възникващи проблеми, като например:

- скорошни значими констатации от надзорната оценка или задължителния одит;
- скорошни развития, които могат да променят оценката на риска или степента на засилен надзор спрямо кредитна институция
- смяна на одитора, определен да извърши задължителния одит на кредитна институция (включително случаи, при които на пазара за задължителни одити на кредитни институции се появява нов одитор)
- освобождаването или оттеглянето на одитор по време на одитния ангажимент.

⁵ Делегиран регламент (ЕС) № 1222/2014 на Комисията от 8 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за уточняване на методиката за определяне на глобалните системно значими институции и за определяне на подкатегориите глобални институции със системно значение (ОВ L 330, 15.11.14 г., стр. 27).

⁶ Насоки на ЕБО относно критериите за определяне на условията за прилагане на чл. 131, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС във връзка с оценяването на други системно значими институции (Д-СЗИ) (ЕВА/GL/2014/10).

5. Диалог между компетентните органи и одиторите на кредитна институция

Обхват на споделяната информация

Принцип 1: С оглед на значението ѝ споделяната информация следва да има отношение към задачите и на двете страни.

24. Компетентните органи следва да установят в сътрудничество с одиторите областите от общ интерес за тях, в които споделянето на относима информация може да улесни задачата по надзор и евентуално да окаже въздействие върху задължителния одит.
25. При обмислянето на информацията, която да бъде споделена, следва надлежно да се отчете нейната същественост, включително вероятната ѝ значимост и евентуално въздействие върху надзора и задължения одит на кредитната институция.
26. Видът на информацията за споделяне може да бъде:
 - а. специфична за институцията;
 - б. специфична за сектора;
 - в. текущи въпроси;
 - г. възникващи проблеми.
27. Приложението към насоките съдържа неизчерпателен списък с области и въпроси, по които компетентните органи и одиторите биха могли да обменят информация.
28. За по-ефективен диалог и споделяне на информация, когато е възможно, компетентните органи следва да изготвят списък с въпроси за обсъждане. Компетентните органи следва да се допитват до одиторите за уместността на списъка преди осъществяване на диалога и да ги насърчават за обогатяването му.

Принцип 2: Компетентните органи следва да поискат от одиторите да споделят информация по всеки относим въпрос за надзора на кредитната институция.

29. Исканата информация може да включва информация, свързана с проведените одиторски процедури, относими доказателства, получени от одита, както и заключения

на одиторите, винаги когато по мнението на компетентния орган подобна информация може да улесни осъществяването на надзорни функции.

30. Относителната информация представлява информация и познания, които са получени при задължителния одит и са свързани с, но не се ограничават до областите, описани по-подробно в приложението към настоящите насоки с неизчерпателен списък от въпроси във всяка от тях:

- а. Външна среда и рисков профил на кредитната институция;
- б. Корпоративно управление и вътрешен контрол;
- в. Способност на кредитната институция да продължи да функционира като действащо предприятие;
- г. Одиторски подход;
- д. Финансови отчети, оценка на активите и пасивите и оповестявания;
- е. Одиторски доклад и диалог на одиторите с ръководния орган, висшето ръководство или одитния комитет на кредитната институция или с орган, който осъществява еквивалентни функции в рамките на кредитната институция, по важни въпроси, свързани с финансовата отчетност и контролните функции;
- ж. Основните констатации от проведените одиторски процедури и заключения.

31. Когато се провежда задълбочен диалог, най-малкото, което компетентните органи следва да обсъдят с одиторите, са одиторския подход, одиторския доклад и диалога на одиторите с ръководния орган, висшето ръководство или одитния комитет на кредитната институция или с орган, който осъществява еквивалентни функции в рамките на кредитната институция, по важни въпроси, свързани с финансовата отчетност и контролните функции, включително одиторския доклад и допълнителния доклад за одитния комитет, посочени съответно в чл. 10 и чл. 11 от Регламент (ЕС) № 537/2014 и описани по-подробно в приложението към настоящите насоки. По-специално за целите на обсъждането на одиторския подход компетентните органи могат да вземат под внимание всички констатации или заключения от надзора на кредитната институция.

Принцип 3: Компетентните органи следва да споделят с одиторите информация по въпроси, които са относими към задължителния одит на кредитната институция.

32. Относителната информация, която компетентните органи и одиторите следва да споделят, включва въпроси, които възникват в процеса на надзор и които по мнението на компетентния орган биха могли да са относими към задължителния одит на кредитната институция.

33. Относимата информация представлява информация и познания, които стават известни в процеса на надзор и са свързани с, но не се ограничават до областите, описани по-подробно в приложението към настоящите насоки с неизчерпателен списък на въпроси във всяка от тях:
- а. Външна среда и рисков профил на кредитната институция;
 - б. Корпоративно управление и вътрешен контрол;
 - в. Способност на кредитната институция да продължи да функционира като действащо предприятие;
 - г. Финансови отчети, оценка на активите и пасивите и оповестявания;
 - д. Надзорни оценки и действия.
34. Освен това компетентните органи могат да комуникират с одиторите всякакви текущи или възникващи проблеми, които засягат сектора на кредитната институция, като например промени в регулациите или макроикономическото развитие, както и резултати от тематични и партньорски проверки, извършени в сектора на кредитната институция.

Форма на диалога

Принцип 4: Ефективният диалог между компетентните органи и одиторите следва да се установи чрез подходящи канали за комуникация.

35. Формата на диалога може най-общо да се категоризира като:
- писмена (например електронна поща или факс) и устна (например лични срещи или комуникация от разстояние като телефонни разговори);
 - редовна (например одиторски доклади) и с оглед на конкретния случай (например текста на нови регулации).
36. Писмената форма на комуникация следва да се използва в случаите, когато е необходимо да се гарантира яснота или да се запази запис на комуникацията. Компетентните органи следва да обмислят използването на писмена комуникация, когато диалогът се отнася до следното:
- Одиторски доклад и диалог на одиторите с ръководния орган, висшето ръководство или одитния комитет на кредитната институция или с органа, който осъществява еквивалентни функции в рамките на кредитната институция, по важни въпроси, свързани с финансовата отчетност и контролните функции;

- Констатации и заключения от проведените одиторски процедури и надзорни процеси;
 - Сложни технически въпроси;
 - Възникващи проблеми
 - Промени в регулациите.
37. Между компетентните органи и одиторите следва да се провеждат физически срещи за улесняване на открития и ефективен диалог, особено когато се провежда задълбочен диалог.

Участници в диалога

Принцип 5: Участниците в диалога следва да включват експерти, информирани и оправомощени лица и от двете страни.

38. Ръководителят на надзорния екип и ключовият одитор следва да са главните участници в диалога.
39. Ако диалогът се води между лица, различни от ръководителя на надзорния екип и ключовия одитор, последните следва своевременно да бъдат уведомени от съответните им представители за обсъжданите въпроси и за резултата от диалога.
40. Компетентните органи следва да преценят ползата от организирането на тристранни срещи, особено когато се провежда задълбочен диалог. При извършването на преценката компетентните органи следва да отчетат дали:
- а. разясненията, дадени от ръководния орган, висшето ръководство или одитния комитет на кредитната институция или от органа, който осъществява еквивалентни функции в рамките на кредитната институция, се считат за необходими за обсъждането на конкретен въпрос от компетентните органи и одиторите
 - б. е необходима координация на действията между компетентния орган, одитора и кредитната институция.
41. Когато се организират тристранни срещи, те следва да са в допълнение към двустранните. В тристранните срещи могат да участват членове на одитния комитет на кредитната институция, вътрешни одитори, експерти по съответните основни контролни функции или членове на ръководния орган и на висшето ръководство на кредитната институция при необходимост.
42. Ако компетентният орган прецени, че ще е от полза за осъществяването на надзорните функции, както и в съответствие с условията за професионалната тайна, произтичащи от

правото на Съюза или от националното право, той може да покани на срещите с одиторите други относими публични органи (като тези, които отговорят за надзора на финансовите пазари, за общественения надзор върху одиторите или за преструктурирането на кредитни институции) или да ги уведоми за резултата от обсъжданията с одиторите.

43. Ефективният диалог между компетентните органи и одиторите следва да включва подходящи гаранции за неговото непрекъснато протичане, независимо от текуществото на участващите служители. Компетентните органи следва да поддържат собствена вътрешна документация за диалога, за да се гарантира, че новите служители, участващи в комуникацията, разполагат с достатъчно информация за проведения до този момент диалог. Информацията може да включва:

- а. протоколи от срещите или резюме на протоколите;
- б. основни обсъждани въпроси;
- в. заключения от дискусиите;
- г. бъдещи действия.

Честота и график на диалога

Принцип 6: Необходимостта да се гарантира навременно споделяне на относима информация определя честотата на диалога между компетентните органи и одиторите.

44. Компетентните органи следва да определят подходяща честота и график на диалога с одиторите, така че да се гарантира навременно споделяне на информация по актуални проблеми, установени в хода на изпълнение на съответните им функции.

45. Компетентните органи следва да се допитат до одиторите относно целесъобразността на честотата и графика на диалога.

46. Диалогът може да се осъществи на всеки етап от надзорните процеси или одиторските процедури, включително на един или повече от следните:

- а. при подготовката и планирането на надзорните инспекции (на място или дистанционно);
- б. при провеждането на надзорните инспекции (на място или дистанционно);
- в. след приключване на надзорните инспекции (на място или дистанционно);
- г. при подготовката и планирането на задължителния одит;

- д. преди подписване на одиторския доклад;
 - е. след подписване на одиторския доклад.
47. Компетентните органи следва текущо да преценяват дали са налице възникващи проблеми, които изискват промяна на честотата и графика на диалога или започване на диалог с оглед на конкретния случай. Проблемите могат да засягат сектора на кредитната институция изцяло или отчасти (например макроикономическите условия) или конкретна кредитна институция (например констатации при провеждането на надзорните процеси или одиторските процедури или случаи, които изискват допълнителни разяснения по конкретен въпрос).
48. Когато се практикува задълбочен диалог, най-малко веднъж годишно следва да се провежда двустранна среща.

6. Диалог между компетентните органи и одиторите в тяхната съвкупност

Принцип 7: Диалогът между компетентните органи и одиторите в тяхната съвкупност следва да е толкова чест, колкото е необходимо, за да се гарантира навременно споделяне на информация по въпроси от значение за надзорните функции и задължителния одит на кредитните институции.

49. Компетентните органи и одиторите в тяхната съвкупност (като например група от одитори или професионална организация, представляваща одитори) следва да се стремят да изграждат взаимно разбирателство по текущи и възникващи проблеми, които са от значение за надзорните функции и задължителния одит на кредитните институции.
50. Компетентните органи следва да се срещат с одиторите в тяхната съвкупност поне веднъж годишно, независимо от индивидуално организираните срещи между компетентния орган и одитора на една или повече кредитни институции.
51. Диалогът може да се провежда на всеки етап от надзорните процеси или одиторските процедури, като компетентните органи следва да се допитат до одиторите относно целесъобразността на честотата и графика на диалога.
52. Приложението към настоящите насоки съдържа неизчерпателен списък с области и въпроси, по които, при необходимост, компетентните органи и одиторите в тяхната съвкупност могат да споделят информация
53. Ако компетентният орган прецени, че ще е от полза за осъществяването на надзорните функции, той може да покани на колективните срещи други компетентни органи, отговарящи за пруденциалния надзор на кредитните институции, или съответните публични органи (като тези, които отговарят за надзора на финансовите пазари или за обществения надзор върху одиторите) и асоциации (като тези, представляващи банковия, счетоводния или одиторския сектор) или да уведоми тези органи и асоциации за резултата от обсъжданията с одиторите.

Приложение — Области и въпроси, свързани с комуникацията между компетентните органи и одиторите

54. Настоящото приложение съдържа неизчерпателен списък с области и въпроси, по които компетентните органи и одиторите на кредитна институция или одиторите в тяхната съвкупност, според случая, могат да обменят информация във връзка с прилагането на настоящите насоки. Изброените по-долу въпроси са групирани по теми без оглед на източника на информацията.

Външна среда и рисков профил на кредитната институция

- a. Оценка на риска и обхват: оценки на компетентния орган и на одиторите, отчитащи външната среда и резултатите от дейността на кредитната институция, нейния бизнес модел, корпоративна структура, концентрацията на рискове и склонността на тази институция да поема риск (включително промени на тези обстоятелства).
- b. Изменения на регулаторната рамка.
- c. Изменения на счетоводните и одитните стандарти.
- d. Макроикономически изменения, засягащи сектора на кредитната институция.

Корпоративно управление и вътрешен контрол

- a. Култура, философия и стил на работа на ръководния орган на кредитната институция (включително качество на корпоративното управление и концентрация/разпределение на правомощията между членовете на ръководния орган).
- b. Пригодност на членовете на ръководния орган, висшето ръководство или членовете на одиторския комитет на кредитната институция или на органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, във връзка с важни въпроси, свързани с финансовата отчетност и контролните функции (включително с осъществяването на структурни вътрешни промени на ръководството и процеси на организационно реструктуриране).
- c. Роля на одиторския комитет или на органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, в процеса на надзор на финансовото отчитане.
- d. Качество на взаимоотношенията между одиторския комитет или органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, и одиторите.

- е. Констатации и оценки относно механизмите за вътрешен контрол (напр. становището на одитора за описанието, включено в декларацията за корпоративно управление съгласно член 20 от Директива 2013/34/ЕС ⁷, на основните характеристики на механизмите за вътрешен контрол и управление на риска на кредитната институция във връзка с процеса на финансово отчитане, ефективността на управлението, контролната среда, прилагането и наблюдението на механизмите за контрол, качеството на основните контролни функции и информационните системи), резултатите от проверките на механизмите за вътрешен контрол, проведени от одитора, и последствията от тези резултати за одиторския подход (напр. тяхното въздействие върху обхвата на пряката проверка и ангажирането на експерти в рамките на задължителния одит).
- ф. Значителни недостатъци на процесите за вътрешен контрол (напр. съществени слабости на контрола, установени в процесите за финансово отчитане на кредитната институция) и констатации и оценки на одиторите по въпроси, които са от значение за отговорностите на членовете на ръководния орган, висшето ръководство или одиторския комитет на кредитната институция, или на органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, направени във връзка с наблюдението на стратегическата насока на развитие на кредитната институция или задълженията на кредитната институция, свързани с нейната отчетност. Това може да включва, ако е уместно, констатациите и оценките на одитора относно ефективността на функцията за вътрешен одит, функцията за управление на риска и функцията по спазване на правилата (включително оценката на рисковете от измами, особено с оглед на слабостите на системите за вътрешен контрол).

Способност на кредитната институция да продължи да функционира като действащо предприятие

- а. Оценка на рисковете, свързани с непрекъсваемост на дейността на кредитната институция, включително рисковете, засягащи капиталовата адекватност (напр. кредитния, пазарния и операционния риск и минималните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения или MREL), големи експозиции, ликвиден риск и риск, свързан с финансирането.
- б. Констатации и оценки относно области, в които е налице потенциален риск, свързан с репутацията, и риск от неизпълнение от страна на кредитната институция на приложимите нормативни изисквания (включително значителни съществуващи или възможни съдебни дела и правни спорове).

Одиторски подход

⁷ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета, (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- a. Същественост при планирането и изпълнението на задължителния одит.
- b. Ангажиране на външни експерти за изпълнението на задължителния одит.
- c. Използване на резултатите от работата на вътрешните одитори при изпълнението на задължителния одит.
- d. Прилагане на счетоводните политики и изменения на тези политики.
- e. Източници на потенциална необективност на ръководството.
- f. Области, в които е установен значителен риск.
- g. Конкретни действия, предприети от одитора във връзка с отделни сделки (за които може да е било необходимо ангажиране на експерти).
- h. Значителни трудности, възникнали при изпълнението на задължителния одит (включително противоречия между одиторите и членовете на ръководния орган, висшето ръководство или одиторския комитет на кредитната институция, или на органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция).
- i. Обстоятелства, които са довели до значителни промени в планирането на одита.

Финансови отчети, оценка на активите и пасивите и оповестявания

- a. Становища и преценки относно основни рискови области и допускания, включително значими сделки и оценки (напр. при оценката на провизиите срещу загуби по кредити и на финансови инструменти).
- b. Счетоводни практики и области, включващи значителна степен на несигурност на оценките (напр. при оценката на провизиите срещу загуби по кредити и на финансови инструменти).
- c. Особено важни счетоводни прогнози и признаци за наличие на необективност на ръководството:
 - i. когато кредитна институция използва систематично оценки, които демонстрират модел на оптимизъм или песимизъм в рамките на диапазон от приемливи оценки, или други признаци за възможна необективност на ръководството, или
 - ii. когато кредитна институция извършва сделки, за да постигне определен счетоводен или регулаторен резултат, при които счетоводното или регулаторното третиране е технически приемливо, но прикрива съдържанието на сделката.

- d. Невярно представени данни в счетоводните отчети (коригирани и некоригирани), установени в рамките на задължителния одит, и оценката на одиторите за тях.
- e. Адекватност и надеждност на оповестяванията във финансовите отчети с оглед на задължителните отчетни изисквания и рисковете, сделките, преценките и допусканията, обсъдени на текущата или предишни срещи.

Одиторски доклад и диалог на одиторите с ръководния орган, висшето ръководство или одиторския комитет на кредитната институция или с органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, по важни въпроси, свързани с финансовата отчетност и контролните функции

- a. Одиторски доклад, посочен в член 10 от Регламент (ЕС) № 537/2014.
- b. Допълнителен доклад до одиторския комитет, посочен в член 11 от Регламент (ЕС) № 537/2014.

Основни констатации от проведените одиторски процедури и заключения

- a. Проблеми, установени в хода на задължителния одит и докладвани на ръководния орган, висшето ръководство или одиторския комитет на кредитната институция или на органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция, например недостатъци в механизмите за вътрешен контрол, които по професионална преценка на одиторите следва да бъдат поставени на вниманието на ръководството.
- b. Съществени въпроси, които са подробно обсъдени с ръководния орган, висшето ръководство или одиторския комитет на кредитната институция или с органа, изпълняващ равностойни функции в рамките на кредитната институция.

Надзорни оценки и действия

- a. Надзорни мерки, наложени на кредитна институция.
- b. Въпроси, възникнали във връзка с актуални надзорни оценки и прегледи на риска, на конкретни институции (напр. в хода на процеса на надзорен преглед и оценка, или ПНПО⁸).
- c. Резултати от тематични проверки и съпоставки със сходни институции в сектора на кредитната институция, извършени от компетентния орган.
- d. Констатации и оценки, свързани с регулаторното отчитане на кредитната институция, включително регулаторния капитал.

⁸ Насоки на ЕБО (EBA/GL/2014/13), издадени съгласно член 107, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС.

- е. Съответствие с приложимите нормативни и пруденциални изисквания.

Други

- а. Въпроси, обсъдени през предходни години и на предишни срещи, ако е направена преценка, че все още са актуални.
- б. Въпроси, свързани с назначаването, смяната, освобождаването или оставката на одитора, определен да извърши задължителния одит.
- в. Допълнителни въпроси, възникнали в хода на задължителния одит, например въпроси, възникнали във връзка със съществуващи или нови изисквания, приложими съгласно законодателството на Съюза или националното законодателство.
- г. Обратна информация относно качеството на комуникацията между компетентните органи и одиторите и начини за подобряване на комуникацията.